

ги Иосифъ двамата, Ефрема въ дѣсни-
цата си къмъ лѣвата на Израиля, и Ма-
насия въ лѣвата си къмъ дѣсната на Из-
14 раиля, и приведе ги при него. А Израиль
прострѣ дѣсницата си и възложи я на
главата на Ефрема, който бѣше по-младъ,
а лѣвата си на Манасиевата глава, като
промѣни нарочно рѣцѣтъ си; защото Ма-
15 насия бѣше първородний. И благослови
Иосифа и рече: Богъ прѣдъ когото хо-
диха отцитѣ ми Авраамъ и Исаакъ, Богъ
който ме е пасѣлъ отъ рождението ми
16 до този день, Ангелътъ който ме избави
отъ всичкитѣ злини да благослови тѣзи
дѣца; и да се нарече на тѣхъ името ми
и името на отцитѣ ми Авраама и Исаака;
и да се умножатъ въ голѣмо множество
17 всрѣдъ земята. И като видѣ Иосифъ че
възложи отецъ му дѣсната си рѣка на
Ефремовата глава, стана му неудобно; и
хвана ржката на баща си за да я прѣ-
мѣсти отъ Ефремовата глава на Мана-
18 сиевата глава. И рече Иосифъ на баща
си: Не така, отче мой, защото този е
първородний: положи дѣсницата си на
19 неговата глава. Но отецъ му не рачи, и